

C E R A M I C
S E R I E S •

john blackwell

Aberystwyth Arts Centre

Canolfan y Celfyddydau
Aberystwyth
Arts Centre

31 May - 12 July 2003

john blackwell

I first encountered John's creative sensibilities and his painter's fascination for the phenomenal effects of light and surface patinas some thirty years ago, working alongside him in the Research & Development section of one of Europe's largest printing works. His responsibilities there included that of staff photographer and, secreted away in one of the many darkroom facilities, Blackwell had created a kind of subversive art installation. This took the form of cultivating crystals of sodium thiosulphate in some chemical fixer trays, encouraging the growth of crystal patterns which were revealed by back lighting. He then made photographic contact prints, forming a permanent record of the resulting patterns. This application of silver recovery sludge was certainly one of the more unusual clandestine activities taking place beyond the management's gaze, and it demonstrates John's understanding of art as something that goes to the core of our everyday existence: something mundane yet simultaneously profound.

It was another fifteen years before our paths crossed again on the occasion of a visit by Humphrey Lyttelton to the local jazz venue. I wasn't surprised to find that John, already an accomplished photographer and painter, was now applying his creative energy to ceramics. His principal formative references at this point were Hans Coper's work and the Minoan potters of Crete:

"I discovered ceramics on Crete at the Heraklion Museum, like a key unlocking within, connecting me to the spontaneous energy of the Minoan artists directly across 5,000 years. These pots combined dynamic form with vigorous decoration and were immediately accessible". Qualities he has sought in his own work

John's passion for clay was tempered only by his responsibilities as a single parent and irregular patterns of shift work on the factory floor. Stealing moments for his explorations in clay was far from easy and the kitchen table frequently doubled as a work space. The opportunity to study

full time on the degree course at Cardiff came not a moment too soon, as colleagues working on Robert Maxwell's printing presses were losing fingers with regularity (as well as their pensions) in Thatcher's "Brave New World". By the early nineties a working class hero was something not to be.

Relocating from the suburban sprawl of Hertfordshire and the gentle Chiltern hills to the valleys of South Wales brought a different focus, and provided a context for new relationships and connections with working life. Here, John could discover a unique social history and landscape around Cardiff and Newport docks. Never seeking the rural idyll, John's workspace today is situated in a Cardiff back street. This provides a post-industrial setting, superficially a scene of dereliction, within which the artistic community of Fireworks studios is attempting to create its own Phoenix. Evidence of a deep nostalgia and connection to his working class roots surfaces in John's work; a reappraisal of his sense of self, and his past:

"My work is partly inspired by the kind of dialogue I would have liked to have had with my father, whose own life was one of service and hard labour. His legacy seems to be a need to produce well crafted objects but to satisfy, also, my desire to cut loose and splash about with a brush loaded with slip". Forever the 'enfant terrible'!

In 1999, during a period of introspection, John began a series of portrait heads. His own emotional difficulties were reflected in the fractured and sometimes collapsed nature of these clay forms. He says, "I felt very close to each piece in the making, pushing features out from inside the clay 'skin' so that the final appearance was largely a result of forces within." These fractured heads have a presence which is simultaneously monumental and intimate, with an emotional intensity rarely touched upon in the realms of ceramic art. They stand as potent symbols of our humanity and the richly oxidised surface patinas contribute to their poignancy.

Having worked for many years as a printer, John has drawn inspiration from working environments. Referring to everyday scenes around Cardiff, John's monolithic slab constructions incorporate surfaces observed on allotments, the rusting hulks of boats, timber yards, coal mines, and the distressed paint on rubbish skips. Scratching beneath the surface John volunteers that, "I have noticed how elements in an environment, like the paint marks on paving slabs designated for repair around the

city centre, can have the ability to break into my consciousness and remind me that - Yes! This is where I am now!" He tries to capture this immediacy in his work. The meticulously observed skips become metaphors for the relics of countless personal histories revealed in what we preserve and what we discard. Using coloured slips, clear glazes and oxides, John creates a set of spontaneous hieroglyphs alluding to traces of lives past and, like the ancient standing stones, their meaning is obscure.

John's 'boats' perhaps convey a sense of our rites of passage, with their rusty hulks battling through the waves towards a horizon full of optimism. Looking up and reflecting on the sometime sombre mood of the valleys contrasts with the spectacular coastline and uplifting skies which invigorate the spirit on those 'diamond days'.

The town of Aberystwyth has played a significant role in the artist's life, the setting for holidays as a teenager and subsequently as a parent. In the early 1990's, attending an inspirational course with John Maltby at Aberystwyth Arts Centre helped to nurture John's own innate feeling that pots could be a 'canvas' for painting. It is therefore a fitting location for presenting his current work. This exhibition marks a twenty year exploration towards a resolution between his aspirations as a painter and his drive to articulate clay, a journey on which he has gained a first class honours degree in ceramics and also helped to found Fireworks studio where he currently works.

The repetitive process involved in ceramics helps to develop a certain technical mastery and this, combined with the financial imperative, directs many craftsmen to become providers of 'baubles for the bourgeoisie'. While recognising this essential commercial requirement, John Blackwell, alive to the moment, will always seek creative interventions in the making process to challenge and disrupt his and our preconceptions. This vital quality has characterised his ceramic work since his earliest pinch pot and desktop raku experiments; long may he continue his unpredictable and expressive creative path.

Paul Rowbottom May 2003

Basically sound

C Y F R E S •

G E R A M E G

john blackwell

Canolfan y Celfyddydau Aberystwyth

Canolfan y Celfyddydau
Aberystwyth
Arts Centre

31 Mai - 12 Gorffennaf 2003

john blackwell

Deuthum ar draws synhwyruswydd creadigol John a'i ddiddordeb ysol fel peintiwr yn effeithiau anhygoel goleuni a phatina arwyneb, ryw ddeng mlynedd ar hugain yn ôl tra oeddwn yn gweithio ochr yn ochr ag ef yn adran Ymchwil a Datblygu un o weithfeydd argraffu mwyaf Ewrop. Ymhlith ei gyfrifoldebau yn y fan honno oedd ffotograffydd staff ac ynghudd mewn un o'r ystafelloedd tywyll lluosog, roedd Blackwell wedi creu rhyw fath o ddarn gosod o gelf chwyldroadol. Roedd y darn wedi'i ffurfio o grisialau sodiwm hypswlffeid wedi'u tyfu ar hambyrddau sefydlyn cemegol, a'r rheini yn fwiadol heb eu golchi. Roedd hyn yn hybu twf patrymau crisial – a oedd yn cael eu goleuo o'r tu ôl gan flychau golau wedi'u lleoli yn yr ystafell dywyll. Tynnwyd printiau cyffwrdd wedyn a ffurfiai gofnod parhaol o'r patrwm a gafwyd. Roedd defnyddio gwaddod arian adferol fel hyn, yn sicr yn un o'r gweithgareddau cudd mwyaf diddorol a oedd yn digwydd y tu hwnt i drem y rheolwyr, ac mae'n dangos ei ddealltwriaeth o gelf fel rhywbeth sy'n mynd at graidd ein bodolaeth feunyddiol, yn rhywbeth cyffredin sydd eto, ar yr un pryd, yn rhywbeth dwys.

Aeth pymtheng mlynedd arall heibio cyn i'n llwybrau groesi drachefn ar adeg ymweliad gan Humphrey Lyttelton â'r ganolfan jazz. Ni bu'n fawr o syndod imi fod y ffotograffydd a pheintiwr a oedd yn eisoes yn hen law arni, bellach yn defnyddio'i egni creadigol ym myd cerameg. Ar yr adeg honno, prif gyfeirnod ffurfiannol John oedd crochenwyr Minoaidd Ynys Creta a Hans Coper. Yn ôl John, "Mi wnes i ddarganfod cerameg ar Greta yn Amgueddfa Heraklion ac roedd fel agoriad yn datgloi oddi mewn, gan fy nghysylltu'n uniongyrchol dros 5,000 o flynyddoedd, ag egni byrfyfyr yr artistiaid Minoaidd. Roedd y potiau hyn yn cyfuno ffurf ddeinamig, addurno bywiog ac roedd yn hawdd closio atynt yn syth." Dyma briodweddau y bu'n chwilio amdanynt yn ei waith ei hun.

Sefydlwyd ei frwdfrydedd ynghylch clai'n fuan iawn, yr unig bethau a fu'n ei ffrwyno oedd ei gyfrifoldebau fel rhiant sengl a phatrymau afreolaidd gwaith shift ar lawr y ffatri. Anodd oedd cipio adegau i ymhel â'i archwiliadau i glai, ac yn aml byddai'n rhaid i fwrdd y gegin yn troi'n weithfan iddo. Ni ddaeth y cyfle i astudio ar y cwrw gradd yng Nghaerdydd eiliad

yn rhy fuan iddo gan fod ei gydweithwyr yng ngweisg Robert Maxwell yn colli'u bysedd yn rheolaidd (yn ogystal â'u pensiynau) yn Brave New World Margaret Thatcher. Nid dechrau'r nawdegau oedd yr adeg i fod arwr dosbarth gweithiol

Mae tref Aberystwyth wedi chwarae rhan bwysig ym mywyd yr artist; i Aber y deuai ar ei wyliau teuluol yn blentyn ac wedyn fel rhiant ei hun. Ar ddechrau'r 1990au, bu mynychu cyrsiau ysbrydoledig â John Maltby yn gymorth i feithrin teimlad cynhenid Blackwell ei hun y gallai potiau fod yn ganfas i beintio ar ryw lefel. Mae Aber, felly, yn lleoliad addas ar gyfer cyflwyno'i waith diweddaraf. Mae'r arddangosfa hon yn dathlu archwiliad dros ugain mlynedd tuag at gysoni'i ddyheadau fel peintiwr a'i ysa am fynegiant mewn clai. Mae gradd ddosbarth cyntaf o Athrofa Caerdydd ac wedyn bod yn sefydlydd ac yn aelod cyfredol o Fireworks, wedi helpu i gynnal ymgom barhaus John Blackwell â chlai.

Mae adleoli o helaethrwydd ymledol maestrefi Swydd Hertford a bryniau addfwyn Chiltern i gymoedd de Cymru, wedi esgor ar ffocws newydd, gan ddarparu cyd-destun ar gyfer cysylltiadau a pherthynas newydd â bywyd gweithiol, hanes cymdeithasol a thirwedd unigryw, yn enwedig o gwmpas Caerdydd a dociau Casnewydd. Ni fu erioed yn chwilio am y llecyn gwledig delfrydol, ac mae gweithle John yn Firworks wedi'i leoli yn un o strydoedd cefn Caerdydd. Mae hyn yn cynnig lleoliad ôl-ddiwydiannol, sydd, ar yr wyneb, yn edrych yn hollol ddiffaith, gan ddod at ei gilydd gymuned sy'n ceisio creu ei Ffenics ei hun. Daw tystiolaeth o hiraeth dwfn a chysylltiad â'i wreiddiau dosbarth gweithio i'r brig yn ei waith, gan ailasesu ei ymdeimlad â'r hunan, pwy ydyn ni, o ble rydym yn dod a'r hyn a gollwyd gennym. Disgrifia John ei waith fel "Cân i 'nhad y bu ei waith yn fater o wasanaethu a llafur caled. Ymddengys mai'i etifeddiaeth yw'r angen i gynhyrchu gwrthrychau sydd wedi'u crefftio'n dda, ond hefyd i fodloni fy awydd i dynnu'n rhydd o't tresi a sblashio o gwmpas â brwsh wedi'i lwytho â slip." Byth a beunydd yn enfant terrible. Yn fras, gellir rhannu'r arddangosfa hon yn themataidd yn Bortreadau, Cychod a Ffuriau Monolithig.

Ym 1999, yn ystod cyfnod o sylly mewnol, dechreuodd John gyfres o bennau portread. Adlewyrchwyd ei anawsterau ei hun wrth ffurfio ymdeimlad cydlynol â'r hunan yn natur doredig ac weithiau ddymchweledig y ffurfiau clai hyn. Yn ôl John, "Teimlwn yn agos iawn at bob darn wrth ei wneud, gan allwthio nodweddion o'r tu mewn i "groen" y clai. Mae i'r pennau toredig, torchog bresenoldeb sydd, ar yr un pryd, yn agos atoch ac yn anferthol, gan feddu ar ddwysedd emosiynol

sydd yn anaml yn cael ei gyffwrdd yn nhiriogaeth byd celf gerameg. Safant yn symbolau grymus o'n dynoliaeth ac mae patinau arwyneb ocsidiedig goeth yn cyfrannu at ei naws ddwys.

Wedi gweithio am flynyddoedd lawer fel argraffydd mewn amgylchedd arbennig iawn, mae John wedi tynnu ysbrydoliaeth o fannau gwaith wrth ailwampio'r "genre prosaïg" mewn ffordd bersonol. Wrth gyfeirio at olygfeydd beunyddiol o gwmpas Caerdydd,, mae adeiladwaith slab anferthol John yn cynnwys arwynebau y mae wedi sylwi arnynt mewn lotments, sgerbydau hen gychod rhydlyd, iardiau coed, pyllau glo a phaent treuliedig ambell sgip sbwriel. Gan grafu o dan yr wyneb y mae John yn cydnabod ei fod, "wedi sylwi ar elfennau mewn amgylchedd, yn debyg i'r marciau paent ar slabiau pafin sydd wedi'u dynodi fel rhai i'w trwsio yng nghanol y ddinas yng Nghaerdydd. Mae'r rhain yn gallu torri i mewn i'm hisymwybod gan ddweud "Ia! Dyma le ydw i rwan!" Dyma rywbeth y mae o'n ceisio ei ddal yn ei waith presennol. Mae'r sgipiau y mae wedi craffu arnynt yn fanwl fanwl, yn dod yn fetaffor i weddillion hanesion personol di-rif sy'n cael eu datgelu yn yr hyn yr ydym yn ei gadw a'r hyn y byddwn yn ei luchio. Can ddefnyddio sgipiau lliw, gwydredd clir ac ocsidiau, bydd John yn creu cyfres o hieroglyffau byrfyfyr sy'n cyfeirio at olion bywydau a fu, ac fel yr hen feini hirion, daw eu hystyr gyda threigl amser yn anhydraidd bron.

Efallai fod cychod John yn cyfleu ymdeimlad â'n defodau newid byd gyda'r hen sgerbydau rhydlyd yn brwydro drwy'r tonnau tuag at orwel sy'n llawn optimistiaeth. Can godi golygon i adlewyrchu naws y cymoedd sydd weithiau mor brudd gan wrthgyferbynnu hyn â'r glannau trawiadol, a'u hawyr ddyrchafol yn bywiogi'r ysbryd ar "ddiwrnodau diemwnt".

Mae'r broses ailadroddus a geir mewn cerameg yn helpu i ddatblygu rhyw feistrolaeth dechnegol ac mae hyn, wedi'i gyfuno â rheidrwydd ariannol, yn cyfeirio llawer iawn o'r bobl grefft hyn at ddod yn ddarparwyr "ffrws i'r crach". Er yn cydnabod yr angen masnachol hanfodol yma, bydd John Blackwell, yn byw am yr eiliad, bob amser yn ceisio ymyrryd yn greadigol yn y broses i herio a thorri ar draws ei ragdybiaethau ef a ninnau. Mae'r ansawdd bywiog wedi nodweddu'i waith cerameg ers ei arbrofion potiau bawd a raku pen bwrdd cynharaf. Boed hiroes i'w lwybr creadigol, mynegiannol anragweladwy..

Paul Rowbottom Mai 2003

Nuts and bolts

Reject